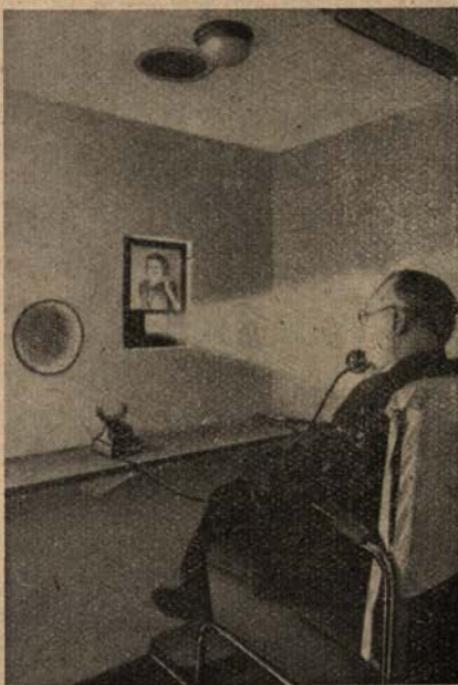

Всъки образъ, снеманъ въ телевизионния апаратъ, се разделя на 441 реда, а всъки редъ на отдеълни точки, които възлизатъ общо на 200,000. Всъка точка дава отдеълно трептение на електрически токъ. Колкото по-голѣмъ е броятъ на редиците и на точките, на които е раздѣленъ образътъ, толкова предаването е по-ясно. За да се предадатъ на разстояние трептенията на електрическия токъ, който се получава отъ отдеълните точки на образа, необходими сѫ много сложни усилватели. Една такава усилвателна инсталация съдържа около 200 радио-лампи.

Когато се правятъ телевизионни снимки, свѣтлината играе много голѣма роля. Най-добра свѣтлина въ случая е слънчевата. Въ ателиетата тая свѣтлина може да се постигне изкуствено чрезъ много силни прожектори. Отначало нуждата отъ много силно освѣтление бѣ голѣма прѣчка въ телевизията. Сега чувствителността на снимачната телевизионна апаратура е толкова много повишена, че може да се сравнява съ тази на филма.

Снетите образи могатъ да се предаватъ на далечно разстояние, както съ жици, така и безъ жици. По жици може да се предава на много по-далечно разстояние, отколкото по въздуха.

На телевизионната изложба въ София сцените,

Кабина за телевизия съ телефонъ.